

Çingene Vapuru

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Mart 2018

Hüzün, güncemde asılı
Gönül bağında asma sevdalar
Aykırı ya da yansız olsa da her biri
Deli fişek terennüm
Delip de geçer bağı.

Tüten akşamın sol kıyısı;
Yandan çarklı kayıp Çingene vapuru
Bir de sırtımı verdim mi denize
Hoyrat şarkı aykırı şiir;
Telli duvaklı her bir imge
Salınır da salınır gece gündüz.

Nizamda karışık bir harita,
Yorgunluğun bam teli her kıta
Kayıp da gökten
Uçuşa geçen gölgemde
Yandan yana yürümeyi
Sorun eden bir ördek misali
Örtündüğüm şunca dize
Aslında aslıma ihanet
Soldan sağa yürümeyi beceremeyen
Minnacık şiir bebek.

Gölgemde asılıyım
Gölgem de yorgunluktan almış payını.
Yörüngemde kayıp bir zerreden
Bin beter halde bir yarımadayım
Şehrin tam da göbeğinde.

Bağcıkları hüznün
Karamel tadında kaplı yürek
Adını unutmuş kadından
Bile bin beter
Azman felek.

Şiirde yüklü ne ise
Titrinde noksan kelam...
Yürekte tokat
Aşkta ihanet
Batılında ömrün
Kör cehalet
Hatta iddia ederim ki
Ben de unuttum adımlı
Soyumdan geçtim
Sonramla iştigalim.

Bir düzen ki sorma gitsin, mirim
Bir yankı ki;
Sağır Sultandan aldım cevabı.
Bir kanat ki;
Her bir noktası titrek
Ne de olsa canı şunca.

Son bulsa keşke,
Demeyi ihmal etmeden
Başından aldığı her hikâye
Yine dokunaklı yürekte vebal.

Yüzsüzlüğün canı cehenneme
Aşkın miadı doldu madem,
Çekip gitmeli buralardan
Yeter ki ardımdan etmesin kimse
Tek sitem.